

[Pia Kjærsgaard]

ud af folks lommer og så giver indtryk af, at det er regeringen, der sparer. Sandheden er jo, at regeringen på ingen måde sparer på de offentlige udgifter. Det skattereformudkast, der er sivet ud til den undrende befolkning, indeholder beskæringer i den enkeltes fradragsmuligheder, som ikke er set før. Der er altså overhovedet ikke tale om besparelser. Vi nærmer os i stedet skatteministerens ønskesamfund, hvor selvangivelsen er udfyldt af skattevæsenet og ikke af lønmodtageren.

Befolkningen skal være opmærksom på, hvad det er, denne borgerlige regering pønser på. Man vil fratage os vores 2.000 kr.s fradrag, begrænse fradraget for forsikringer og afskaffe lønmodtagerfradraget.

Så vil man indføre betaling på en lang række serviceområder, som vi endnu ikke er præsenteret for, men det skulle ikke undre spor, hvis regeringen trækker nogle af de gamle ønsker frem, som fremskridtspartiet i sin tid helt naturligt tog afstand fra. Et af de mest horrible forslag var afgiften på sygdom, for ikke at glemme tankerne om et reduceret medicintilskud.

Forbruget må ned, siger regeringen og hentyder til det private forbrug, som regeringen er så utilfreds med. Det er ikke i regeringens tanker, at forbruget først og fremmest må ned i den offentlige sektor. Nye kraftige offentlige besparelser må og skal gennemføres, så væksten i den offentlige sektor ikke bare standses; den offentlige sektor må gøres meget, meget mindre. Det er på tide, at regeringen viser, hvor alternativet til den socialdemokratiske politik er.

I dag vil det være svært for en tilhænger af de fire regeringspartiers politik konkret at påvise, hvor de store forskelle på socialdemokratiet og regeringen er. Regeringen har i så mange sager efterhånden vist en fantastisk iver efter at opnå politiske forlig, at den har ligget under for venstrefløjens store røde parti, socialdemokratiet. Det er oppositionen, der bestemmer skattelovene, u-landshjælpen, barselorloven, udlændingeloven og de fleste udgiftskrævende ting.

Regeringen er dog selv fulgt godt med i disse udgiftskrævende ting, og indgreb i forskellige størrelser nedbryder langsomt, men sikkert befolkningens tro på den danske bagvendte Robin Hood og hans følgesvende.

Statsministeren, der i de første 5 måneder af 1985 har fået forelagt det ene elendige re-

sultat efter det andet – se på betalingsbalancen, se på handelsunderskuddene – har fastholdt, at der ikke vil ske indkomstpolitiske indgreb her i sommer. Vi får så sommeren i fred og ro, hvis disse udtalelser holder stik, men så kan jeg til gengæld love befolkningen, at der til efteråret vil være en hel del, der skal indhentes. Nye afgifter i milliardklassen vil blive trykket ned over befolkningen, og man kan allerede begynde at forberede sig på, at det igen bliver øl, vin, cigaretter og biler, der kommer til at holde for. Eller måske gør man endnu et indhug i kapitalpensionerne, så de bliver beskattet med 50 pct. Hvem ved, hvad der foregår i skatteministerens hoved?

Med budgetredegørelsen lægges der op til øget brugerbetaling, hvilket selvfølgelig kunne accepteres, hvis skattetrykket var blevet sænket, men det ser det overhovedet ikke ud til. Der bliver tale om at indføre en ny form for afgift. Å propos budgetredegørelsen tager finansministeren forskud på glæderne, hvilket ikke er usædvanligt for denne regering, men når man oven i købet sætter det på tryk, synes jeg, der er grund til at gøre en bemærkning om det.

På side 61 i budgetredegørelsen står der, at der er gennemført forskellige reformer, bl.a. delpension. Hvornår er delpensionen blevet gennemført, hr. finansminister? Det vil jeg gerne have et svar på, og især fordi en delpension medfører væsentlige offentlige merudgifter, har det speciel interesse for fremskridtspartiet.

Der er ligeledes i budgetredegørelsen anført forskellige gennemførte besparelser, hvoraf jeg især har hæftet mig ved en udskydelse af betaling fra den sociale pensionsfond. Pensionsfondens midler skulle bruges til at forbedre pensionerne, og der står mange milliarder kroner, som kunne komme vore pensionister til gode; men man holder altså pengene tilbage, så man kan tilbyde arbejdsduelige personer delpension. Det kalder man så besparelser! Forstå det, hvem der kan! Jeg kan ikke.

Vi vil nok opleve økonomisk vækst herhjemme i den kommende tid, men den bliver spist af udlandet, fordi det stadig væk ikke er lykkedes regeringen at gøre noget ved vores enorme gældsproblemer til trods for de mange indskrænkninger i befolkningens løn, som vi har set.